

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.269/2014/6.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság I.r., a dr. Nahóczky Endre ügyvéd által képviselt II.r., a Brandt Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Brandt Anna ügyvéd által képviselt III.r. felperesnek a Zrt. által meghatalmazott dr. Mihályi Judit ügyvéd által képviselt I.r., a Fancsali és Társa Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Fancsali Ágnes ügyvéd által képviselt II.r., a dr. Óvári Judit Ügyvéd IV.r., valamint a személyesen eljáró V.r. alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és egyéb iránt a Szegedi Törvényszék előtt 6.G.40.262/2008. számon indított perében a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.267/3013/6. számú jogerős ítélete ellen a IV.r. alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán indult felülvizsgálati eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet - a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében - hatályában fenntartja.

Kötelezi a IV. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. r. felperesnek 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá külön felhívásra az államnak 70.000 (hetvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárás szempontjában releváns tényállás szerint a Cg.06-09-008177 cégjegyzék számú I.r. alperes 2000. április 12-én került a cégnyilvántartásba bejegyzésre. Az I.r. alperesnek 2002. július 1. napjától tagja, 2006. áprilisától jelentős befolyással rendelkező tagja és 2002. július 1-jétől egyben ügyvezetője is az V.r. alperes, míg a IV.r. alperes az I.r. alperesnek 2006. április

4-étől többségi irányítást biztosító befolyással rendelkező tagja, egyben képviseleti joggal rendelkező cégvezetője is.

A perben nem álló N E 2005. április 12-én közjegyzői okiratban foglaltan 1.000.000 Ft ügyleti kamat kikötése mellett 29.000.000 Ft kölcsönt nyújtott az I.r. alperesnek 2005. augusztus 15-i lejáráttal.

A IV.r. alperessel 2006-ban 56.000.000 Ft tagi kölcsönt nyújtott az I.r. alperesnek, amelyet az év végére az I.r. alperes visszafizetett, majd 2007. évben több részletben 52.810.000 Ft tagi kölcsönt nyújtott az I.r. alperesnek, melyből 21.416.824 Ft került visszafizetésre oly módon, hogy ezen összegből 2007. december 11-én 4.700.000 Ft-ot, 2007. december 12-én 1.500.000 Ft-ot fizetett vissza az I.r. alperes.

Az I.r. alperes ellen 2007. június 25-én a Csongrád Megyei Bíróságon 10.Fpk.06-07-000405 számon felszámolási eljárás indult, melyben a bíróság 2007. szeptember 19. napján kelt végzésében megállapította az I.r. alperes fizetéseképtelenségét, elrendelte a felszámolási eljárás lefolytatását és kijelölte a felszámolóját. A végzés 2007. november 25-én jogerőre emelkedett, a felszámolás kezdő időpontja 2007. december 13.

2007. november 27-én az I.r. alperes a tulajdonában álló ekkor 101.039.500 Ft könyv szerinti értékű nagy teljesítményű keverő berendezést eladta a II.r. alperesnek 128.000.000 Ft + ÁFA = bruttó 153.600.000 Ft-os vételárért. Megállapodtak, hogy az eszköz vételárának összegéből 57.600.000 Ft-ot a II.r. alperes mint lízingbeadó és az I.r. alperes mint lízingbevevő között megkötésre kerülő pénzügyi lízingszerződés induló díjaként és egy összegben esedékes ÁFA-összegként számolnak el. Az ezen túli vételárból 67.731.776 Ft-ot az I.r. alperes a saját számlájára kérte teljesíteni, míg a fennmaradó összeget Nahóczky Endrének kérte kiutalni a fennálló kölcsöntartozás kiegyenlítésére. A szerződésben rögzítették, hogy a vevő az adásvételi szerződés tárgyát képező eszközök tulajdonjogát az adásvételi szerződés aláírásával szerzi meg.

A II.r. alperes mint lízingbeadó és az I.r. alperes mint lízingbevevő ugyanezen a napon zárt végű pénzügyi lízingszerződést is kötöttek a fenti keverőgépre, melyben az eszköz értékét nettó 128.000.000 Ft-ban, bruttó 153.600.000 Ft-ban állapították meg. A lízingszerződés futamideje 60 hónap volt, a kezdő díj 32.000.000 Ft + 25.600.000 Ft ÁFA összegből tevődött össze. Az I.r. és a II.r. alperesek az egymással szemben fennálló kötelezettségeikből 57.600.000 Ft-ot beszámítottak egymással szemben, majd a II.r. alperes 2007. december 18-án 30.000.000 Ft-ot, december 19-én 37.723.242 Ft-ot átutalt az I.r. alperesnek, továbbá Nahóczky Endre felé is teljesített.

Az I.r. alperes elleni felszámolási eljárásban a II.r. felperes 21.794.200 Ft követelést jelentett be, melyet a felszámoló nyilvántartásba vett a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX tv. (Cstv.) 57. § (1) bekezdés d) pontja szerinti besorolással, míg a III.r. felperes 2.696.800 Ft és járulékai összegű hitelezői igényét a felszámoló teljes összegben nyilvántartásba vette a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontja szerinti besorolással.

A II.r és a III.r. felperések keresetükben többek között annak megállapítását kérték, hogy a IV. r. alperes mint az I.r. alperes döntéseire meghatározó befolyást gyakorló tag a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezzel összefüggésben a felszámolás kezdő napját megelőző két napban visszafizetett tagi kölcsön miatt az I.r. alperes vagyona 6.200.000 Ft-tal csökkent.

A IV.r. alperes a II. és III. r. felperések keresetének elutasítását kérte, vitatta, hogy a Cstv. 33/A. §-ában megkövetelt törvényi feltételek vele kapcsolatban fennálltak volna.

Az elsőfokú bíróság egyebek mellett a II.r. és III.r. felperéseknek a IV.r. alperessel szembeni keresetét elutasította. A perben rendelkezésre álló igazságügyi könyvszakértői vélemények közül K I-né által készített véleményre támaszkodva úgy foglalt állást, hogy az I.r. alperes vonatkozásában a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet 2007. júniusában következett be és a IV.r. alperes által az I.r. alperesnek nyújtott tagi kölcsön visszafizetése kapcsán előállott 9.216.824 Ft összegű tagi kölcsön kivételről megállapította, hogy az 2007. június 5. és 2007. december 12-e közötti időszakban történt, mely időszakban a IV. és V.r. alperéseknek vezető tisztségviselőként módjuk volt a tagi kölcsön kifizetésére, figyelemmel arra, hogy e jogosítványuk csak a felszámolás kezdő időpontjától került át a felszámolóhoz.

A II. r. és a III.r. felperések fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a megfellebbezett rendelkezéseket részben megváltoztatta és egyebek mellett megállapította, hogy a IV.r. alperes az I.r. alperes döntéseire meghatározó befolyást gyakorló tagként a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, ezáltal az I.r. alperes vagyona a IV.r. alperes magatartása folytán 6.200.000 Ft mértékben csökkent. A jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság a II.r. és III.r. felperéseknek a Cstv. 33/A. §-ára alapított kereseti kérelme körében a tényállást tévesen állapította meg és a tényállásból

téves jogi következtetésekre jutott. Az elsőfokú bíróság a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontja meghatározása körében indokoltnak tartotta igazságügyi szakértői bizonyítás lefolytatását és ítéletét a per későbbi szakaszában kirendelt K I-né könyvszakértő véleményére és annak kiegészítéseire alapította. Nem jelent meg azonban az ítélet indokolásában, hogy az évekig tartó bizonyítási eljárás során a perben kirendelt S M könyvszakértő is készített szakvéleményt, azt többször kiegészítette, ennek értékelését a bíróság azonban mellőzte, mint ahogy nem vetette össze K I-né szakvéleményét a büntető eljárás során kirendelt és a polgári per iratai közé becsatolt, S J igazságügyi szakértő által készített szakvéleménnyel sem. A jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság ezzel megsértette az indokolási kötelezettségét, azaz eljárási szabályt sértett, viszont az ítélet hatályon kívül helyezésére okot nem látott, mert az elsőfokú ítéletből az megállapítható volt, hogy a bíróság a döntését mire alapozta.

A jogerős ítélet megállapította, hogy a perben rendelkezésre álló szakvélemények, köztük K I-né szakvéleménye is egyöntetűek voltak abban, hogy az I.r. alperes likvid pénzeszközei a teljes kötelezettségeire csak a 2004-ig nyújtottak fedezetet. A szakvélemények releváns adatainak egyebevetésével megállapította, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet az I.r. alperesnél 2005. március 1. napján bekövetkezett. A likvid pénzeszközök hiányát igazolta az is, hogy a IV.r. alperestől 2006-ban 56.000.000 Ft, 2007-ben 52.000.000 Ft tagi kölcsön igénybevétele vált szükségessé. A jogerős ítélet úgy foglalt állást, hogy a perben kihallgatott T Gy-né, Sz Zs, és dr. P J tanúk vallomásai alapján megállapítható volt, hogy az I.r. alperes ügyeinek intézésében a IV.r. alperes napi szinten részt vett, ő volt a cég tényleges vezetője, az V.r. alperes „főnöke”, azaz a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt, ezért a IV.r. alperes vonatkozásában is vizsgálandó a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti felelősség fennállása. Miután a IV.r. alperes az I.r. alperes tagjává és cégvezetőjévé vált, 2006-ban 56.000.000 Ft, 2007-ben 52.000.000 Ft hitelt nyújtott a cégnek és minden könyvelési adat ismeretében nem lehetett kétsége afelől, hogy a cég fizetéseképtelenség közeli helyzetben van. A jogerős ítélet a 2005. március 1-jétől a I.r. alperessel szembeni felszámolás kezdő időpontjáig terjedő időszakban vizsgálta, hogy a IV.r. alperes az ügyvezetői feladatait a hitelezők érdekeinek megfelelően látta-e el. A perben értékelt valamennyi szakvélemény egybehangzóan megállapította az I.r. alperesnél a vagyonsökkenés tényét annak nyomán, hogy a IV.r. alperes részére a felszámolást megelőző napokban tagi kölcsön visszafizetése történt. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság téves jogi indokok alapján nem találta megállapíthatónak a vagyonsökkenés miatt a IV.r. alperes felelősségének fennálltát. E körben ugyanis figyelemmel kell lenni arra, hogy a

fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után a tag részére az általa nyújtott kölcsön visszafizetése nem a hitelezői érdeket szolgálja. A társaság hitelezőinek érdeke ugyanis azt kívánja meg, hogy a IV.r. alperes saját, a Cstv. kötelező kielégítési sorrendre vonatkozó szabályai folytán hátrasorolt követeléséhez másokat megelőzően ne jusson hozzá és ezzel a társaság vagyonát ne csökkentse. A vagyoncsökkenés mértéke körében S J és S M szakértők egyező megállapításait elfogadva állapította meg, hogy a 2007. december 11-én visszafizetett 4.700.000 Ft és a 2007. december 12-én visszafizetett 1.500.000 Ft, összesen 6.200.000 Ft az, amely vagyoncsökkenésként bekövetkezett.

A jogerős ítélettel szemben a IV.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte, hogy a Kúria azt helyezze hatályon kívül, helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozzon, vagy a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára kötelezze.

Állította, hogy a jogerős ítélet sérti Pp. 3. § (3) bekezdésében, 182. § (3) bekezdésében, 206. § (1) bekezdésében és 221. §-ában, valamint a Cstv. 33/A. §-ában írtakat.

Állította, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem tettek eleget a tényállás teljes körű felderítésére vonatkozó kötelezettségüknek, továbbá a másodfokú bíróság a feltárt tényállásból megalapozatlan, jogszabálysértő következtetéseket vont le, és a hiányos bizonyítás alapján megállapított, okszerűtlen jogi következtetés levonására alkalmas tényállásra alapította ítéletét.

Előadta, hogy a jogerős ítéleteben foglaltakkal ellentétben az I.r. alperes döntésének meghozatalára ténylegesen nem gyakorolt meghatározó befolyást annak ellenére, hogy 2006-ban 51 %-os részesedést szerzett az I.r. alperesben. T-né B Zs, T Gy-né, dr. P J tanúk vallomására alapítva állította, hogy az I.r. alperes felszámolásáról szóló levelet nem is látta, így arról nem is tudott. Ezt az a tény is alátámasztja, hogy az I.r. alperes visszlízíngből eredő tartozásáért 2007. november 27-én készfizető kezességet vállalt. Állította, hogy nem lehetett tényleges befolyással az I.r. alperes gazdálkodására, ha annak jogi, gazdasági helyzetével nem volt tisztában, mert a társaság ügyvezetője: az V.r. alperes a legfontosabb iratokat, tényeket nem tárta elé.

A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontjának a jogerős ítélet szerinti megállapítását azért sérelmezte, mert álláspontja szerint K I-né szakértő részletesen elmagyarázta, hogy miért nem fogadható el S M szakértőnek a 2005. márciusára tett időpontja, és a két szakértő jelentős eltérést tartalmazó megállapításai körében nem került sor a szakértők egyidejű meghallgatására, az ellentmondás nem került feloldásra a bizonyítási eljárás során. A jogerős ítéletet logikátlannak és ellentmondásosnak tartotta, mert ellentmondásos szakkérdésben tett megállapítást anélkül, hogy a két szakvélemény közötti ellentmondás feloldásra került volna.

Álláspontja szerint a jogerős ítéletben elfogadott időpont a gazdasági ésszerűségnek is ellentmond, hiszen a 2005. március 1-jei időpontot követően az I.r. alperes még két és félévig működött. Iratellenesnek találta a jogerős ítélet indokolását, amely a rendelkezésre álló és K I-né szakértő által részletesen leírt könyvelési adatokkal ellentétesen fogadta el S M szakvéleményét, aki csupán arra alapozta a fizetéseképtelenség bekövetkeztének időpontját, hogy 4.000.000 Ft összegű követelés két éven keresztül nem került kiegyenlítésre. A fentieken túlmenően állította, hogy a IV.r. alperes a tőle elvárható legnagyobb gondosság mellett sem lehetett olyan helyzetben, hogy lássa az I.r. alperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetét. A társaságba való belépésekor nyújtott tagi hitel egy meglévő hitel kiváltását célozta és nem az I.r. alperes fizetéseképtelen helyzetével állt összefüggésben. Előadta, hogy ha a perben kirendelt két szakértő több mint két év különbséggel határozta meg az I.r. alperes fizetéseképtelenségének időpontját, akkor tőle sem volt elvárható a legnagyobb gondosság mellett sem, hogy felismerje az I.r. alperes fizetéseképtelenségét. Mivel nem tudott az I.r. alperessel szembeni felszámolási eljárásról, a társaság gazdálkodásába nem látott bele, csak azt tudta, amit az V.r. alperes elé tárt, így a tagi kölcsön visszafizetése és a IV.r. alperesi magatartás között okozati összefüggés nem mutatható ki, mert a tagi kölcsön visszafizetéséről az utalványozási joggal bíró V.r. alperes döntött.

A fentieken túlmenően hivatkozott arra is, hogy a perben sikeresen bizonyította a Cstv. 33/A. § szerinti felelősség alóli mentességét, hiszen a keverőgép eladásával 67.000.000 Ft összegű készpénz állt az I.r. alperes rendelkezésére, amely lehetőséget adott a hitelezői igények kielégítésére, továbbá a berendezésre kötött visszlizing ügylet mellett készfizetői kezességet vállalt az I.r. alperes kötelezettségeiért, amellyel a magánvagyonát tette kockára. Kifogásolta, hogy amennyiben a másodfokú bíróság úgy vélte volna, miszerint a kimentés körében a bizonyítékok nem állnak rendelkezésre, akkor figyelmeztetnie kellett volna őt arra, hogy ezen körben a bizonyítás őt terheli.

A III.r. felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bek. alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és a felhozott jogszabálysértéseket nem találta megalapozottnak.

A IV. r. alperes felülvizsgálati kérelmében a bizonyítás eredményének mérlegeléséről rendelkező Pp. 206. § (1) bekezdésének sérelmét állította és azt, hogy a jogerős ítélet nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdésében írt indokolási kötelezettségének. Arra is hivatkozott, hogy a bíróság megsértette a Pp. 3. § (3)

bekezdésében írtakat azzal, hogy nem tájékoztatta őt arról, hogy a kimentés körében a bizonyítás őt terheli és ezen körben bizonyítékok nem állnak rendelkezésre. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 182. § (3) bekezdésében írtakat a rendelkezésre álló szakvélemények közötti ellentmondások feloldásának elmulasztása miatt, valamint a Cstv. 33/§ (2) bekezdésében foglaltakat, mert a kimentésre való hivatkozását nem vette figyelembe.

A Kúria rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati eljárás, amely - a kialakított és a Kúria által töretlenül követett ítélkezési gyakorlat értelmében (pl. BH. 2013/119. 2012/179.) - nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére még akkor sem, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. A felülvizsgálat mint rendkívüli perorvoslat szabályainak egységes értelmezése szerint a bizonyítékok felülmérlegelésének nincsen helye, kivéve, ha a támadott határozat iratellenes vagy logikai ellentmondást tartalmaz, vagy a bíróság nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésén alapszik. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni.

A Pp. 275. § (2) bekezdésébe írtakból fakadóan a felülvizsgálati eljárás tárgya már csak az volt, hogy

- a IV.r. alperes árnyék ügyvezetőnek minősült-e;
- 2007. decemberében a IV.r. alperesnek tudnia kellett-e az I.r. alperes fizetéseképtelenségéről;
- vezetőnek minősülő személyként a IV.r. alperes az adott helyzetben elvárható minden intézkedést megtett-e a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében.

A IV.r. alperes árnyék ügyvezetői minősége kapcsán a Kúria a következőket emeli ki. A Cstv. 33/A. (1) bekezdése értelmében a gazdálkodó szervezet vezetőjének minősül az a személy is, aki a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt. A IV.r. alperes 2006. április 4-től vált az I.r. alperes többségi irányítást biztosító befolyással rendelkező tagjává, egyben a cég képviseletére önállóan jogosult cégvezetőjévé. A sérelmezett IV.r. alperesi magatartás időpontjában hatályos 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 685/B. § (1) bekezdése alapján többségi befolyás: az olyan kapcsolat, amelynek révén természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság (a továbbiakban együtt: befolyással rendelkező) egy jogi személyben a szavazatok több mint ötven százalékával vagy meghatározó befolyással rendelkezik. Az ekkor hatályos, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. tv. (Gt.) 32. § (1) és (4) bekezdése értelmében a cégvezető olyan munkavállaló, aki a vezető

tiszttségviselők rendelkezései alapján irányítja a társaság folyamatos működését, és aki részére a társaság legfőbb szerve általános képviseleti és önálló cégjegyzési jogot biztosíthat.

A perben rendelkezése álló tanúvallomások alapján nem iratellenes a jogerős ítélet megállapítása a IV.r. alperes árnyék ügyvezetői szerepéről. T Gy-né, Sz Zs és T-né B Zs vallomásai (a 165. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3., 4., 7. oldalán) lényegében egybehangzóak atekintetben, hogy a IV.r. alperes az ügyvezető: L L V.r. alperes „főnöke” volt, az I.r. alperes napi működése körébe tartozó kérdésekben is utasításokat adott az alkalmazottaknak, tőlük visszajelentéseket várt el ezek teljesítéséről, továbbá a társaság hosszabb távú tervei megvalósítása körében is közreműködött azzal, hogy a pályázatok előkészítésével, ill. az érdemi munkával foglalatoskodott. Ettől független, és az árnyék ügyvezetői minőség megállapíthatósága szempontjából irreleváns kérdés, hogy a IV.r. alperes tudott-e az I.r. alperes ellen indult felszámolási eljárásról, illetve arról mikor szerzett tudomást.

A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontja a felülvizsgálati kérelem szempontjából nem bír jelentőséggel, mert amikor a IV.r. alperes terhére rótt magatartás történt - 2007. december 11-én és 12-én -, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet nem hogy fennállt, hanem a fizetéseképtelenséget már jogerős bírósági határozat megállapította. Ennélfogva - legalábbis a IV.r. alperes terhére rótt magatartás megítélése szempontjából egyértelműen megállapítható - nem sértett jogszabályt a másodfokú bíróság, amikor mellőzte a perben szakvéleményt adó igazságügyi szakértők ezen kérdésre adott válaszai közötti eltérés tisztázását.

Okszerűen jutott a jogerős ítélet arra a következtetésre, hogy 2007. decemberében a IV.r. alperes tudott, vagy legalábbis tudnia kellett a cég fizetéseképtelenségéről. Azzal pedig, hogy - általa állítottan az V.r. alperes döntése folytán - a részére visszafizetett tagi kölcsönt elfogadta, azt nem juttatta vissza a társaság vagyonába, az I.r. alperes hitelezőinek érdekét sértő magatartást tanúsított.

A Cstv. 33/A. § (3) bekezdése alapján mentesül a felelősség alól az (1) bekezdésben említett vezető, ha bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése, továbbá az adós gazdálkodó szervezet legfőbb szerve intézkedéseinek kezdeményezése érdekében.

A perbeli tényállás mellett a IV.r. alperes mentesülése nem volt megállapítható, hiszen a tagi kölcsön visszafizetésének elfogadásával nem valósult meg a „valamennyi elvárható intézkedés” megtétele a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében. Ezen körben nincs jelentősége a IV.r. alperes azon

hivatkozásának, hogy az adásvételi és visszlízing ügylet által jelentős mennyiségű készpénz került az I.r. alpereshez, ill. hogy az I.r. alperes ebből eredő tartozásaiért készfizető kezességet vállalt, mert a jogerős ítélet ezen ügylet kapcsán nem állapította meg a IV.r. alperes felelősségét.

Alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a mentesülés kapcsán a bizonyítási kötelezettségről való tájékoztatás elmulasztására, mert a perben a IV.r. alperes sem vitatta, hogy az általa nyújtott tagi kölcsönből az I.r. alperes a felszámolás kezdő napját megelőző két napban fizetett vissza részére összesen 6.200.000,- Ft-ot. Ez a nem vitatott tény a fentiek szerint önmagában megalapozta a IV.r. alperesnek a jogerős ítéletben megállapított felelősségét, ezért szükségtelen volt a mentesülés körében további bizonyítás lefolytatása.

A jogerős ítélet okszerűen mérlegelte a perbeli bizonyítékokat, azokból helytálló következtetést vont le a IV.r. alperes felelősségének fennálltára az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A IV.r. alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a Pp. 271. § (1) bekezdése, illetve a Pp. 78. § (1) bekezdése alkalmazásával kötelezte a IV.r. alperest a III.r. felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült és ÁFA-val növelt ügyvédi munkadíjból álló eljárási költségeinek megfizetésére. A II.r. felperes a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett, ezért részére felülvizsgálati perköltség megállapítását a Kúria mellőzte.

A IV.r. alperes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. tv. 59. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes megfizetni külön felhívásra az államnak.

Budapest, 2015. május 26.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsolt sk. előadó bíró, Dr. Osztovits András sk. bíró